

Molt Honorable President de la Generalitat, Ximo Puig, president de la Diputació, José Martí, directora territorial de Presidència, diputats i diputades, regidora de Relacions Institucionals, Enric Arenós, Héctor Colonques, padre David Oliver, Delfina Beltrán, familiars de Diego Dualde, membres de la comunitat carmelita i de Porcelanosa Grupo, honors i distincions de Vila-real, regidors i regidores, autoritats, senyores i senyors. Molt bona vesprada.

El vídeo que acabem de vore, pel qual vull agrair el treball d'Alvaro Beltrán i Eli Trilles, ens parla de terra, d'arrels, d'agraïment. I és aquest precisament el sentit d'un acte com el que ens reuneix hui ací: agrair i reconèixer aquelles persones i entitats que, amb el seu exemple, ens arrenen més a la nostra terra. Perquè no hi ha millor element de cohesió social, no hi ha major pegament per a una comunitat, que l'orgull per la nostra terra. Orgull vila-realenc. L'orgull de saber qui som, de no oblidar mai d'on venim com a millor fulla de ruta per a saber on anem i agrair als nostres avantpassats el que, de forma esforçada, ens han deixat com a herència que hem de cuidar. I què millor herència que els valors i l'exemple. Perquè, com va dir Albert Einstein, "el ejemplo no es la mejor manera de enseñar; es la única". I és açò el que fem amb el reconeixement públic, més necessari hui que mai. Distingim exemples en els quals volem mirar-nos.

Sóc un convençut del municipalisme i sempre defense l'important paper que fan els ajuntaments, l'Administració més propera a la ciutadania, com a element cohesionador i canalitzador de l'enorme potencial de la nostra societat, de la nostra gent. La mateixa paraula ho diu: ajuntament, del llatí *-iunctus*, ajuntar.

Prestem serveis, ajudem a les nostres associacions i entitats, defensem lo nostre, dissenyem i construïm la ciutat. Però, per damunt de tot, entenc que la nostra tasca és ajuntar, afavorir la convivència, la solidaritat i el projecte comú.

No em detindré en detalls, però sí voldria fer unes xicotetes pinzellades de per què jo, com a un vila-realenc més, em sent orgullós de tots ells. I per què, com alcalde de la ciutat, i amb el suport del Ple municipal, he considerat que el nostre Fill Predilecte Diego Dualde i les Medalles d'Or de la Ciutat de 2022 Enric Arenós, Porcelanosa i Carmelites són el millor referent per als nostres joves i el millor espill en el qual mirar-nos: innovació, solidaritat, talent,

sostenibilitat, oportunitats. Els principis que ens guien per a seguir construint aquesta nova Vila-real del segle XXI de la que tan orgullosos ens sentim i que ells representen de manera extraordinària.

M'agrada dir que Vila-real és una ciutat amb cor de poble, que es reconeix en cada dibuix de Quique. Perquè el traç d'Enric Arenós, senzill i humil però exquisidament precís, és part del nostre patrimoni. Ho és literalment, perquè, en la teua estima pel teu poble, has donat a Vila-real tota la teua producció gràfica, motiu pel qual et reitere tot el meu agraïment i el de la ciutat. Però ho és, sobretot, perquè... què poca gent al nostre poble mirarà un dibuix d'Enric i no sabrà que darrere d'eixe llapis, d'eixa sagacitat i d'eixa visió única del món que ens envolta, hi ha un dels nostres! Un vila-realenc més que, a força de treball i de passió, s'ha convertit en un nom propi indiscutible en l'humor gràfic a tot el país.

Recorde amb molt de carinyo algunes de les vinyetes que Quique m'ha dedicat com alcalde al llarg d'aquests anys. I en especial, em permetran que en recorde una en la qual no era jo el protagonista. Parle, Enric, d'aquell dibuix de fa 12 anys ja que vas dedicar a l'enyorat Pasqual Batalla, a sobre d'una peanya i a muscles de diferents partits.

Vosaltres dos, Pasqual i Quique, heu sigut sense dubte els màxims impulsors d'una de les campanyes institucionals més emblemàtiques que tenim a Vila-real, si no la que més. La que diu que "El nom és Vila-real", amb guionet i r minúscula. Mira que ens costa encara, Enric! Però algun dia aconseguirem no veure escrit malament el nom del nostre poble i serà gràcies a tu i gràcies també a Pasqual, els diferents regidors de Normalització, les tècniques del departament o el professor Jacinto Heredia, entre d'altres. També junt a Vicent Fausto ens has deixat una magnífica Auca.

Em consta l'afecte mutu que vos teníeu i estic segur que, des del cel, Pasqual esbossa també un somriure en recordar les teues particulars reflexions, moltes vegades punyents però sempre constructives.

Perquè al cap i a la fi, Enric no és només un dibuixant, ni un humorista. Enric és un mestre, en el sentit més ampli de la paraula.

La intel·ligència social de criticar, explicar o fer reflexions sobre els altres en una vinyeta, sense ofendre, utilitzant la necessària ironia i amb educació i respecte, és necessari que siga promocionada, en especial en aquests temps del "todo vale".

Gràcies, Quique, per practicar aquesta intel·ligència. Enhorabona.

Vila-real és una ciutat amb cor de poble que, fa cinquanta anys, va saber fer de la necessitat virtut i va capgirar el seu model productiu com a resposta a les duríssimes gelades que van acabar amb les collites i el pa de moltes famílies. Fent bona la frase que ja en 1859 ens deixava el biòleg Charles Darwin: *"No sobreviu el més fort ni el més intel·ligent, sinó el que és més capaç d'adaptar-se als canvis"*.

El símbol de la nostra extraordinària capacitat d'adaptació, de la resiliència com diem ara, té nom propi: Porcelanosa. De la visió original dels nostres fills predilectes don José Soriano, don Manuel Colonques i don Héctor Colonques, a la missió d'una multinacional compromesa amb l'entorn i, sobretot, amb Vila-real.

Milers de famílies que s'han guanyat el pa i han construït el seu projecte vital al voltant d'alguna de les empreses del grup o auxiliars. Jo mateixa he passat per allí, per ajudar la família quan estudiava. Prop de 5.000 llocs de treball en l'actualitat. Un 10% del pressupost municipal aproximadament que ve dels impostos que paga el grup, que suposa el 22% de tot el nostre sòl industrial. Una projecció i una reputació internacional incalculables per al nostre poble que la converteixen en una excel·lent ambaixadora de Vila-real arreu del món.

Em diran si no és per a sentir-se orgullós. Però és que hi ha més. Hi ha, sobretot, valors: humilitat, esforç, treball, innovació, sostenibilitat, estima a lo nostre, il·lusió. I sobretot, com els agrada dir a María José Soriano i a Silvestre Segarra, esforç i millora continua. Per què Porcelanosa, aquest gegant multinacional que mira als ulls als més grans, té els peus ben arrelats a la

nostra terra, al nostre poble. I a nosaltres ens agrada pensar que potser l'empremta vila-realenca, la nostra forma de ser humil, esforçada i agraïda com els nostres patrons, Sant Pasqual i la Mare de Déu de Gràcia, té bona part de culpa en l'èxit internacional d'aquella fàbrica pionera que, en 1973, va començar a transformar el nostre poble en la ciutat que som hui.

Cinquanta anys que no sempre han sigut fàcils, però que la gran família de Porcelanosa ha enfrontat sempre amb intel·ligència, treball i tenacitat. Amb els seus directius, ara incorporades les noves generacions, però també amb els seus treballadors, sense els quals no podria entendre's aquest mig segle de vida o la diversificació que ha anat teixint el grup, amb empreses com Gamadecor, Krion, l'Antic Colonial, Butech o Noken, entre d'altres.

Ara, la guerra russa contra Ucraïna torna a ficar en problemes a la nostra ceràmica, pels alts preus de l'energia. Esperem que les ajudes del Govern central arriben prompte. Com estem exigint des de la taula Salvem la ceràmica, liderada pel president de la Diputació i que ens ha ajuntat a alcaldes, empresaris i sindicats, en representació dels milers de treballadors afectats, en un moment tan difícil. Em consta, president, que la Generalitat està fent també tots els possibles perquè així siga i per ajudar a la nostra ceràmica. Vila-real, la província de Castelló, s'ho juga tot.

Cinquanta anys que són, n'estic segur, a penes els primers. Com va dir don José Soriano, amb la humilitat que el caracteritzava, i recull el llibre *Huellas en la arcilla: "Convivir, respetar, ilusionar, motivar y ser uno más. Si eso lo sabemos transmitir a nuestros hijos, el Grupo Porcelanosa será más que centenario"*. Quina frase més visionària i tan útil hui per a tots i totes. Salutacions a la seua dona, Maria Asunción Manzanet. Gràcies per la seua presència.

En definitiva, Porcelanosa és una ambaixadora d'excepció per a la nostra ciutat, junt al nostre Villarreal CF. Magnífics exponents de la marca Espanya de la qual tan orgullosos ens sentim.

Enhorabona, president i Fill Predilecte de Vila-real, Héctor Colonques, i per molts anys més. Perquè de les vostres celebracions i èxits depén una part imprescindible del present, passat i futur d'aquesta terra.

S'ha de ser d'una pasta especial, amb les valors molt clars i un compromís absolut que passa de generació a generació, per arribar a complir 50 anys. Imaginen com serà, doncs l'orde carmelita de Vila-real, que n'ha fet ja més de 500 entre nosaltres.

Si Quique ha sido nuestra voz, reflexiva y auténtica, desde el humor y Porcelanosa un motor fundamental en nuestra historia colectiva, qué duda cabe, padre David, que la orden carmelita en Vila-real es parte fundamental de nuestra historia. El alma humilde y bondadosa que, desde nuestra tradición cristiana, desde la fe y la devoción por nuestros patronos y por la Virgen del Carmen, nos ayuda a mantener ese corazón de pueblo que no queremos perder jamás.

Porque tener alma de pueblo en un cuerpo de ciudad que avanza hacia la nueva Vila-real del siglo XXI significa seguir mirándonos a los ojos sin renunciar al progreso, ofreciendo una mano amiga cuando es necesario, compartir. Significa proximidad, humildad, solidaridad, inclusión. En definitiva, valores que la orden carmelita en Vila-real nos ha ayudado a cultivar durante más de cuatro siglos y que queremos que definan también esa nueva Vila-real del siglo XXI que estamos construyendo juntos y juntas.

Demostrando, como dijo san Francisco, que la mejor prédica es siempre el ejemplo.

Desde el convento y colegio de la Virgen del Carmen, la orden carmelita de Vila-real ha visto pasar generaciones y generaciones de vila-realenses, guerras, dictaduras, inundaciones, heladas, la revolución agraria, la industrial y la tecnológica y de la información, cuyos efectos todavía estamos empezando a vislumbrar. Lo ha hecho educando y formando en valores cristianos a miles de escolares de nuestra ciudad desde mediados del siglo XX hasta la actualidad. Participando activamente en nuestra vida religiosa, social y cultural, con la Venerable Orden Tercera del Carmen, las actividades de la Juventud Carmelita, que ya nos está preparando un nuevo desfile solidario para el próximo abril, o la solidaridad internacional de la ONG Karit Solidarios por la Paz. Y, por supuesto, con una colaboración constante para ayudarnos a que

nuestra ciudad avance, que se materializó en 2018 con la cesión de más de 3.000 metros cuadrados en el patio del colegio para construir, con la ayuda del Villarreal CF, el nuevo pabellón Campió Llorens. Generosidad que nos ha permitido afianzar una red de instalaciones deportivas que nos hace únicos y potenciar nuestra marca de Vila-real, Ciudad de la Salud y del Deporte.

Gracias a su colaboración con el Villarreal, contamos con un p rking para facilitar el acceso a los partidos en el extraordinario nuevo Estadio de la Cer mica, del que tan orgullosos nos sentimos y que representa una gran oportunidad para la ciudad. Tampoco podemos olvidar el papel de los Carmelitas en la organización de las fiestas del Carmen o en la bienvenida a nuestra patrona, la Virgen de Gracia, cuando regresa al pueblo cada septiembre para rendirle homenaje en nuestras fiestas. Cumpliendo cada año nuestra tradición.

Han estado siempre ahí, abriendo el patio cada tarde para que los niños y niñas del barrio pudieran jugar. Nos han prestado las instalaciones siempre que se las hemos solicitado, sin pedir nada a cambio, para eventos o conciertos. Recuerdo cómo, en plena desescalada de la covid-19, pudimos organizar en el patio un ciclo de conciertos para para ayudar a la cultura.

Con el fallecimiento del padre Elías y la vuelta del padre Leonel a la República Dominicana, usted y el padre Goyo han tenido que marchar a vivir a su convento de Onda, me consta que con añoranza, pero siguen viniendo cada día a la misa, a la vida con toda la familia carmelita, a colaborar y estar pendientes del colegio. Un centro que est  considerado entre los mejores de la provincia y uno de los más solicitados en cada proceso de escolarización, del que nos sentimos muy orgullosos.

Este reconocimiento, padre, es a la institución, a la gran familia carmelita, implicada y comprometida con el pasado, el presente y el futuro de nuestro pueblo y del barrio del Cristo del Calvario. Desde la humildad, con sus aciertos y sus errores, como los tenemos todos los seres humanos.

Gracias por seguir estando ahí, por la estrecha colaboración con nuestra ciudad. Seguiremos avanzando en nuevos e importantes proyectos en los que sabe usted que estamos trabajando juntos.

En el año 2011, Vila-real se convirtió en la primera población de nuestra provincia en obtener el título del Gobierno de España de Ciudad de la Ciencia y la Innovación, que hemos revalidado tres veces desde entonces, superando en cada convocatoria un examen nada fácil. Impulsar este título, fue, de hecho, una de mis primeras acciones como alcalde, consciente de que la ciencia y la innovación iban a ser imprescindibles en la década que iniciábamos. En la obtención de este título, que logramos con el trabajo de muchos agentes, como la Fundación Globalis, y la implicación de toda la sociedad, recogimos el testigo del esfuerzo que generaciones y generaciones de vila-realenses habían hecho a lo largo de la historia. Vila-realenses como nuestra Hija Predilecta Dolores Cano Royo, quien en 1891 se convirtió en la primera matrona con título universitario de nuestra ciudad.

Vila-realenses como el último de nuestros homenajeados. Nuestro Hijo Predilecto a título póstumo Diego Dualde.

Home de ciència i de salut, apassionat de la seua Vila-real natal, no ha pogut veure, malauradament, com el seu poble reconeix la seua aportació a la ciutat que som hui. Confie, Delfina, que el títol de Fill Predilecte a títol pòstum pugua compensar aquesta mancança i vos faça sentir l'afecte i l'orgull que per a nosaltres suposa la figura del teu marit, del vostre pare, Diego, Fernando i Cristina.

La família Dualde manté fermes les seues arrels al nostre poble, on, per part de Delfina Beltrán, són descendents d'una important família de comerciants de taronges. I és que, si no ho saben, els tres germans són també metges i van nàixer ací, perquè, malgrat estar fora per motius laborals, Diego i Delfina van fer tots els possible perquè tingueren el DNI de Vila-real, perquè els seus fills nasqueren al nostre poble.

Un amplíssim currículum professional, docent i de gestió pública ha fet de Diego Dualde, com es detalla en l'expedient de concessió del títol, mereixedor d'aquesta distinció. Una trajectòria exemplar que el va portar a rebre premis arreu del món i a ostentar responsabilitats públiques en conjuntures

especialment complicades. Però Diego Dualde va ser, sobretot, un investigador i un científic reputat que no va oblidar mai el seu poble.

Ara, la família, donant continuïtat a l'estima del nostre Fill Predilecte per la seua terra, ha volgut fer realitat l'últim gran acte de generositat de Diego Dualde envers Vila-real i, així, treballem en la cessió durant uns anys de l'extraordinària casa familiar al carrer Major per a usos culturals i la donació de la importantíssima col·lecció etnològica que hi atresora. Mobiliari, utensilis de veterinària i medicina, taulells de ceràmica, pesadors, pòsters o una col·lecció d'aparells de ràdio i de telèfon, la seua biblioteca o l'expedient, que conformen un vertader tresor per a entendre millor una part fonamental de la nostra història.

La ciència, la salut, la investigació, la innovació... Principis fonamentals per al desenvolupament de la nostra societat i per al progrés que estan representants en la figura de Diego Dualde.

L'amarga experiència de la pandèmia que hem hagut de viure en els últims tres anys ens ha ensenyat moltes coses. Una d'elles, precisament, la importància de la ciència en la nostra vida. Perquè, si hem pogut eixir més ràpid que mai en la història d'una pandèmia, tenir vacunes, arribar a pràcticament tota la població... és gràcies a la ciència. Gràcies a aquells que, com el nostre Fill Predilecte Diego Dualde, van posar els fonaments i els pilars sobre els quals seguir construint societats més conscients del valor de la ciència, la salut, la investigació, la innovació. La ciència, la salut, han de tenir un pes fonamental en el nostre futur. El magnífic Hospital Universitari de la Plana és i serà fonamental.

Gràcies, Delfina, Diego, Fernando y Cristina per la vostra contribució a la ciutat. La figura del teu marit i del vostre pare ens ajudarà, com a ciutat educadora, a impulsar les necessàries vocacions científiques a Vila-real.

Aquest setembre, vam aprovar en el Ple municipal, amb el major consens de la història, l'Agenda Urbana de Vila-real, gràcies a una subvenció de 200.000 euros de la Unió Europea. Més de 250 persones van treballar en 34 tallers per

a consensuar els projectes necessaris per a la nova Vila-real del segle XXI. La Vila-real del 2030. Perquè el que somiem, dissenyem i impulsem, serem.

Un total de 68 projectes van ser consensuats. Projectes que ja hem començat i continuarem presentant a les importants ajudes dels fons europeus que ja estan arribant a Espanya, conscients que el nostre futur, la Vila-real dels pròxims anys, està lligada a les ajudes d'Europa i d'altres administracions.

Hem ficat en marxa un nou eslògan, el nostre missatge per a sumar a la societat, per a treballar tots, junts i juntes, perquè la ciutat avance.

La nova Vila-real del segle XXI, SIOSI. La S de solidària, la I d'inclusiva, la O d'oportunitats, la S de sostenible, la I d'innovadora.

Aquests reconeixements de hui a institucions i persones referents ens ajuden a dissenyar i construir la Vila-real solidària i inclusiva, com la tasca que durant més de quatre segles ha desenvolupat la nostra família carmelita a Vila-real. D'oportunitats, sostenible i innovadora, com l'exemple de Porcelanosa, la nostra empresa més internacional. Una Vila-real d'oportunitats i inclusiva, com representa el talent i l'humor de Quique i la seua contribució al nostre patrimoni cultural, material i immaterial. I una Vila-real innovadora, de la ciència, d'oportunitats, en la figura del nostre Fill Predilecte a títol pòstum Diego Dualde.

La nova Vila-real del segle XXI. Sí o sí. Orgullosos de la nostra ciutat amb cor de poble. La ciutat de més de 50.000 habitants més xicoteta d'Espanya i de la Comunitat Valenciana. Però de gent molt gran.

Finalitze les meues paraules, agraint especialment la presència del nostre president de la Generalitat Valenciana, l'amic Ximo Puig. Agraïment per l'estima que em consta que té al nostre poble. Va treballar ací, a la COPE, i sé que ens coneix molt bé i que té molts amics ací. Ens lliguen també moltes coses a la seua ciutat, Morella. Entre d'altres, segons la investigació del vila-realenc, ex president de l'Acadèmia Valenciana de la Llengua, Ramón Ferrer, en el llibre "Onomàstica de Vila-real en l'època medieval", ara sabem que els orígens dels primers pobladors de Vila-real estan a Morella.

Gràcies per acompanyar-nos en un dia tan especial.

Li cedisc la paraula al Molt Honorable president de la Generalitat, Ximo Puig, perquè puga adreçar-se a l'auditori.

Moltes gràcies per la seua atenció i visca Vila-real!